

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 15C/227/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212226684
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Viera Obermanová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7212226684.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II. sudkyňou JUDr. Vierou Obermanovou v právnej veci navrhovateľky: F. I., T.. XX.X.XXXX, H. Z. X, Y., proti odporcovi: W. G., T.. XX.X.XXXX, H. N. XX, Y., U.Č.. K. XX, Y. - C., v konaní o zaplatenie 950 € s prísl., takto

rozhodol:

Odporca sa z a v ä z u j e zaplatiť navrhovateľke istinu 500.- € a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej istiny od 1.10.2011 do 16.4.2014, v pravidelných mesačných splátkach po 50.-€, počnúc mesiacom máj 2014, vždy do 30. dňa každého kalendárneho mesiaca až do zaplatenia s tým, že nezaplatením hoc jednej splátky stáva sa zročným celý dlh.

V prevyšujúcej časti o zaplatenie 450.- € s prísl., súd konanie z a s t a v u j e .

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke trovy konania za súdny poplatok vo výške 30.- €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa domáhala návrhom doručeným súdu 19.9.2012 zaplatenia sumy 950.- eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 %, pričom bližšie nešpecifikovala, za aké obdobie úrok žiada priznať. Na výzvu súdu z 19.12.2012 predložila podanie, označené ako doplňujúci návrh, v ktorom žiadala od odporcu zaplatiť už len sumu 750.- eur, plus „úroky z omeškania za 1,5 roka“, ktorých obdobie rovnako neoznačila.

Súd vychádzal z ust. § 41 ods. 2 O.s.p., kedy každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je nesprávne označený a dospel k záveru, že navrhovateľka tým, že znížila žalovanú sumu z 950.- eur na 750.- eur, vzala svoj návrh v skutočnosti späť v časti o 200.- eur s prísl. Až ďalším podaním, doručeným súdu 11.9.2013, žiadala úrok zaplatiť zo sumy 300.- € od 1.10.2011 do vynesenia rozsudku, ktorú požičala odporcovi a rovnako zo sumy 450.- € požadovala úrok, ale vo výške 20 % ročne až do vynesenia rozsudku.

Navrhovateľka svoj návrh odôvodnila tým, že niekedy v mesiaci jún 2011 požičala odporcovi sumu 300.- eur, pričom sa dohodli, že jej peniaze vráti v splátkach na 3 x po 100.- €, asi o 2 týždne na to mu odovzdala sumu 450.- eur, ktorú si vypýtal od nej za odvoz do Chorvátska, kde počas cesty v Budapešti sa vraj pokazilo vozidlo odporcu a museli sa vrátiť do Košíc. Ďalej tvrdila, že po určitej dobe sa násilím a z vypočítavosti vtláčal odporca do jej priazne a vnucoval sa, že jej osadí plávajúcu podlahu v byte, zobral od nej 200.- eur za prácu, ale vykonal ju neodborne a zničil jej podlahu. V čase, keď sa pohyboval v jej byte, ukradol jej vraj dôkaz- spísanú zmluvu o pôžičke.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Súd prejednal predmetnú vec za účasti oboch účastníkov konania, vypočul svedkov F. I. I. Z. W. V. a rozhodol o veci rozsudkom pre uznanie nároku. Na pojednávaní dňa 16.4.2014 odporca uznal nárok uplatnený navrhovateľkou čo do dôvodu a do výšky 500.- € so zákonným úrokom, bol ochotný svoj dlh zaplatiť po 50.- € mesačne od mája 2014 do zaplatenia, s čím navrhovateľka súhlasila a v prevyšujúcej časti návrh vzala späť, nakoľko nemala dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia o vyplatení cestovného do Chorvátska.

Odporca uznal pred súdom, že navrhovateľka mu požičala 300.- € v júni 2011 na opravu jeho motorového vozidla. Tvrdil, že nepodpísali žiaden doklad o pôžičke a nechal navrhovateľke žiadnu zmluvu o pôžičke, aj keď boli denno-denne spolu a ako taxikár mnohokrát v týždni vozil navrhovateľku podľa jej želania do rôznych kútov Slovenska, za čo mu nevyplatila. Požičanú sumu 300.- € bol ochotný navrhovateľke vrátiť a vzhľadom na to, že momentálne nikde nepracuje a žije zo sociálnych dávok, nemôže si dovoliť vyplatiť naraz dlh navrhovateľke.

Čo sa týka cesty do Chorvátska, navrhovateľka poukázala na to, že v auguste 2011 ju tam viezol odporca, odovzdala mu 450.- € a 50.- € na tankovanie, lenže došli len do Budapešti, pretože podľa nej odporca simuloval, že sa mu pokazilo vozidlo, aby vyťahol od nej peniaze, aj vozidlo mal v perfektnom stave, nakoľko išiel 160 km/h rýchlosťou. Keď ho žiadala vrátiť peniaze, povedal jej, že už peniaze nemá, dal ich na opravu vozidla a doposiaľ jej nič nevrátil.

Na pojednávaní 16.4.2014 sa účastníci dohodli na tom, že odporca vráti 300.- € poskytnutú pôžičku navrhovateľke a zo sumy 400.- €, ktorú mu poskytla na cestu do Chorvátska, bol ochotný jej vrátiť polovicu, t.j. 200.- €, pretože niekoľkokrát viezol navrhovateľku pod vplyvom alkoholu na jej požiadanie za jej synom a viackrát mu nezaplatila za odvoz taxíkom do Vranova a späť.

Účastníci sa dohodli na tom a odporca uznal pred súdom, že zaplatí navrhovateľke zo sumy 750.- € sumu 500.- € a súčasne aj zákonný úrok z omeškania z tejto sumy od 1.10.2011 do vynesenia rozsudku, dohodli sa aj na splátkach dlhu po 50.- € mesačne a vo zvyšnej časti navrhovateľka vzala návrh späť, proti ktorému späťvzatiu odporca nemal námietky.

Podľa ust. § 153a ods.1 O.s.p. ak počas konania žalovaný uzná pred súdom nárok uplatnený žalobcom alebo jeho základ, alebo ak sa žalobca vzdá pred súdom svojho nároku, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku.

15C/227/2012

Na základe uznania žalobného nároku odporcom súd v súlade s ust. § 153a O.s.p. rozhodol rozsudkom na základe uznania a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke dlžnú sumu 500 eur so zákonným úrokom z omeškania 9% ročne tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Podľa ust. § 157 ods. 4 O.s.p. v odôvodnení rozsudku podľa § 153a ods.1 O.s.p. uvedie súd iba predmet konania a ustanovenie zákona, podľa ktorého rozhodol.

Podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka (OZ) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ust. § 451 ods. 1,2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bez dôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením

z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 517 ods. 1, 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení platnom od 1.1.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V období 1.10.2011, odkedy žiadala úrok navrhovateľka priznať, bol zákonný úrok z omeškania vo výške 9% ročne.

Odporca sa dostal aj do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňom nasledujúcim po lehote, dokedy mal navrhovateľke vrátiť pôžičku (do 30.9.2011), t.j. od 1.10.2011. So sumou za cestovné ešte aj skôr, keď na požiadanie navrhovateľky po návrate z cesty do Chorvátska jej nevrátil finančné prostriedky. Súd preto navrhovateľke priznal z uznanej sumy 500 eur aj uplatnený úrok z omeškania v zákonnej výške 9% ročne odo dňa 1.10.2011 do dňa vynesenia rozsudku, ako ho žiadala navrhovateľka priznať..

Zo zhodných prejavov účastníkov mal súd za preukázané, že odporca nevrátil navrhovateľke pôžičku 300 eur v dohodnutej lehote do konca septembra 2011 a nevrátil jej ani časť sumy peňažných prostriedkov, ktoré mu zaplatila za odvoz do Chorvátska, aj keď účastníci sa vrátili späť z Budapešti do Košíc a k realizácii cesty do Chorvátska už nedošlo. Preto ak si ponechal celú sumu zaplatenú navrhovateľkou na cestovné výdavky, bezdôvodne sa obohatil na jej úkor, lebo mu plnila z právneho dôvodu, ktorý dôvod odpadol, pretože cesta sa až tam nerealizovala, preto je povinný vrátiť navrhovateľke alikvotnú časť cestovného pripadajúcu na neabsolvovanú cestu do Chorvátska. V tej časti nároku odporca uznal sumu 200 € a navrhovateľka s tým súhlasila.

15C/227/2012

V zmysle § 96 ods. 1, 2 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

Vzhľadom na citované zákonné ustanovenie, späťvzatie návrhu zo strany navrhovateľky v časti o 450 eur s prísl. (z 950 eur súhlasila so sumou 500 eur so zákonným úrokom) a súhlas odporcu s týmto späťvzatím návrhu, súd konanie v tejto časti zastavil.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. na základe žiadosti odporcu a s prihliadnutím na jeho zárobkové pomery rozhodol o platení istiny a príslušenstva v mesačných splátkach po 50,- eur, počnúc mesiacom máj 2014 až do zaplatenia tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, nakoľko aj navrhovateľka súhlasila so splátkami dlhu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. a priznal navrhovateľke, ktorá mala v konaní len čiastočný úspech, náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva proti odporcovi a to za súdny poplatok vo výške 6% z priznanej istiny 500 eur, t.j. 30 eur, ktoré trovy je povinný jej uhradiť odporca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku na základe uznania nároku odvolanie nie je v zmysle ust. § 202 ods.1 O.s.p. prípustné okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno podať proti výroku o zastavení časti konania a trovách konania v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Košice II v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 O.s.p.). V odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.